

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Sakálovej a sudcov JUDr. Ľubora Šeba a JUDr. Rudolfa Čirča, v právnej veci žalobkyne **L., s.r.o.**, N., zastúpenej JUDr. A. G., advokátkou v T., proti žalovanej **V., M.**, o **615 997,46 Sk**, vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp.zn. 11 C 3/2005, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 24. januára 2007 sp.zn. 4 Co 373/05, rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 24. januára 2007 sp.zn. 4 Co 373/05 **z r u š u j e** a vec vracia Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava V rozsudkom z 27. júna 2005, č.k. 11 C 3/05-34 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 615 997,46 Sk a náhradu trov konania v sume 39 416 Sk na účet jej právnej zástupkyne, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Na odvolanie žalovanej Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 24. januára 2007 sp.zn. 4 Co 373/05 napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 283 849,80 Sk do troch dní. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa, navrhla ho v zamietajúcom výroku vo veci samej a vo výroku o trovách konania zrušiť a vec v rozsahu zrušenia vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Zaujala stanovisko, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, keď dôvodom zamietnutia istiny 332 147,66 Sk bolo akceptovanie námietky premlčania zo strany žalovanej, pričom odvolací súd vychádzal z trojročnej premlčacej lehoty. Nebral tak do úvahy skutočnosť, že v účastníkmi uzatvorenej zmluve o poskytovaní a úhrade liečiv a zdravotníckych pomôcok vydávaných na lekárske predpisy a na lekárske poukazy v záverečných ustanoveniach bolo dohodnuté, že v ostatných zmluvou neupravených vzťahoch budú medzi zmluvnými stranami platiť príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka. Táto zmluva neupravovala otázku premlčania, preto je potrebné túto posudzovať podľa ustanovení Obchodného zákonníka s tým, že pri premlčaní sa medzi zmluvnými stranami uplatní štvorročná premlčacia doba. Okrem toho sa odvolací súd nezaoberal časom, v ktorom žalovaná vzniesla námietku premlčania a z hľadiska aplikácie správneho právneho predpisu nezohľadnil obdobie, kedy došlo k omeškaniu žalovanej s platením faktúr, za ktoré si žalobkyňa uplatnila poplatok z omeškania.

Žalovaná sa k dovolaniu nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

V danom prípade je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorý vykazuje znaky rozsudku podľa § 238 ods. 1 O.s.p.

V zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 O.s.p. môže byť dovolanie podané iba z dôvodov, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i v dovolaní uplatnenými dôvodmi. Obligatórne (§ 242 ods. 1 O.s.p.) sa zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 O.s.p. a tiež inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolacie dôvody pritom neposudzuje len podľa toho, ako ich dovolateľ označil, ale podľa obsahu tohto opravného prostriedku.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., zaoberal sa dovolací súd predovšetkým otázkou, či konanie v tejto veci nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. Dovolateľka žiadnu z týchto väd nenamietala a jej existencia nevyšla v dovolacom konaní najavo.

Inou vadou konania, na ktorú musí dovolací súd prihliadnuť aj vtedy, ak nie je v dovolaní namietaná, je procesná vada, ktorá na rozdiel od väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Jej dôsledkom je vecná nesprávnosť, ktorej základom je porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní. Ani vadu tejto povahy dovolateľka nenamietala.

Dovolateľka namieta, že zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav. Dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Napriek tomu, že dovolateľka odôvodnila dovolanie (iba) tým, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a teda nenamietala (ako je už vyššie v odôvodnení tohto rozsudku uvedené) existenciu niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (ktoré nezistil ani dovolací súd) a ani existenciu inej vady konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm.b/ O.s.p.), dovolací súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci je konanie postihnuté práve touto posledne uvedenou vadou.

Rozsudkom rozhoduje súd o veci samej (§ 152 ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Rozsudkom sa má rozhodnúť o celej prejednávanej veci. Ak je to však účelné, môže súd rozsudkom rozhodnúť najskôr len o jej časti alebo len o jej základe (§ 152 ods. 2 O.s.p.).

Ako vyplýva z citovaného ustanovenia § 152 ods. 2 O.s.p. súd má vec vybaviť spravidla jedným rozhodnutím, to znamená, že v ňom má rozhodnúť o celej prejednávanej veci. Ak teda zistí, že návrh je dôvodný len v určitom rozsahu a v zostávajúcom rozsahu nie je dôvodný, potom nestačí len vyhovieť žalobe v tomto rozsahu, ale žalobu v zostávajúcom rozsahu treba zamietnuť. Takýto rozsudok je konečným rozsudkom.

V preskúmvanej veci sa žalobkyňa voči žalovanej domáhala zaplatenia sumy 615 997,46 Sk. Okresný súd dospel k záveru, že žaloba žalobkyne je opodstatnene podaná a v celom rozsahu žalobe vyhovel. Krajský súd, ktorý konal o odvolaní žalovanej, na rozdiel od okresného súdu však dospel k záveru, že žaloba je dôvodná len do sumy 283 849,80 Sk, preto rozsudok okresného súdu zmenil a žalobkyni napadnutým rozsudkom priznal iba túto sumu bez toho, že by vo zvyšku žalobu zamietol. Tým, v rozpore s citovaným ustanovením § 152 ods. 2 O.s.p. krajský súd nerozhodol o celom predmete konania. Dovolací súd tak nemohol vecne prejednať žalobkyňou podané dovolanie, ktoré smeruje (vo veci samej) proti neexistujúcej časti výroku rozsudku krajského súdu, resp. proti výroku rozsudku o zamietnutí žaloby nad priznanú sumu 283 849,80 Sk, o ktorej časti žalobkyňou žalobou uplatneného nároku krajský súd nerozhodol. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 veta za bodkočiarkou a ods. 2 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. mája 2008

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :